

PONIEDZIAŁEK, 21 lutego

- 7.00 – Za śp. Helenę Tokarz z intencji wnuczki Małgorzaty, Marcina i Jarka
18.00 – Za śp. Mariusza Sorotę (16 r. sm.) i teścia Czesława
18.00 – Za śp. Czesława Hajduka z intencji córki Moniki z rodziną

WTOREK, 22 lutego – Katedry św. Piotra

- 7.00 – Za śp. Mieczysława Huberta
18.00 – Za śp. Ryszarda Marca z intencji siostry Janiny z rodziną
18.00 – Za śp. Wacława Ślęczkę w 30-tym dniu po śmierci

ŚRODA, 23 lutego – św. Polikarpa

- 7.00 – Za śp. Czesława Pawlika z intencji bratowej Urszuli Palik z rodziną
18.00 – Za śp. Adama Półtoraka z intencji Józefy Pudlik
18.00 – Za śp. Michała Chlebdę

CZWARTEK, 24 lutego

- 7.00 – Za śp. Krystynę Surówka z intencji rodzin Idzi z Koźmic Wielkich i Cielecki z Myślenic
18.00 – Za śp. Janinę Surówka z intencji wnuków i prawnuczki
18.00 – Za śp. Krystynę Popek z intencji córki Urszuli z mężem

PIĄTEK, 25 lutego

- 7.00 – Za śp. Jana Pęczaka z intencji Elżbiety Kania z rodziną
18.00 – Za śp. Annę, Władysława i Mirka Hajduk
18.00 – Za śp. Jana Ciapę z intencji żony

SOBOTA, 26 lutego – o NMP

- 7.00 – Za śp. Stanisławę Gabryś z intencji Roberta Piątka z rodziną
18.00 – Za śp. Józefę Kara (4 r. śm.), męża Władysława, rodziców i syna Stanisława
18.00 – Za śp. Bolesława Knap (56 r. śm.) i żonę Helenę

VIII NIEDZIELA Zwyczajna, 27 lutego

- 7.00 – O zdrowie i Boże błogosławieństwo dla Antoniny i jej rodziców
9.00 – Za śp. Marię Tofin, męża Jana, syna Marka i Małgorzatę
9.00 – Za śp. Marię Nostkiewicz, męża Piotra, dzieci Krystynę, Ryszarda, Kazimierza i Zbigniewa
11.00 – Za śp. Janinę Piwowarczyk z intencji chrześnicy Barbary z rodziną
16.30 – Za śp. parafian

**ORĘDZIE PAPIEŻA FRANCISZKA
NA XXX ŚWIATOWY DZIEŃ CHOREGO**
„Bądźcie miłosierni, jak Ojciec wasz jest miłosierny”

Drodzy Bracia i Siostry, trzydzieści lat temu św. Jan Paweł II ustanowił Światowy Dzień Chorego, aby uwrażliwić lud Boży, katolickie instytucje służby zdrowia i społeczeństwo cywilne na potrzebę zwrócenia uwagi na chorych i na tych, którzy się nimi opiekują.

Miłosierni jak Ojciec. Temat wybrany na ten trzydziesty Dzień Chorego: „Bądźcie miłosierni, jak Ojciec wasz jest miłosierny” (Łk 6, 36), skłania nas przede wszystkim do zwrócenia naszego spojrzenia na Boga „bogatego w miłosierdzie” (Ef 2, 4), który zawsze patrzy na swoje dzieci z ojcowską miłością, nawet wtedy, gdy one od Niego oddalają się. Miłosierdzie, w rzeczywistości, jest *par excellence* imieniem Boga, które wyraża Jego naturę...

Jezus, miłosierdzie Ojca. Największym świadkiem miłosiernej miłości Ojca do chorych jest Jego jednorodzony Syn. Ileż to razy Ewangelie opowiadają nam o spotkaniach Jezusa z ludźmi cierpiącymi na różne choroby! On „chodził po całej Galilei, nauczając w ich synagogach, głosząc Ewangelię o Królestwie i lecząc wszelkie choroby i dolegliwości wśród ludu” (Mt 4, 23). Możemy zadać sobie pytanie: skąd ta szczególna uwaga Jezusa wobec chorych, do tego stopnia, że staje się ona również głównym dziełem w misji apostołów, posłanych przez Mistrza, by głosić Ewangelię i uzdrawiać chorych? (por. Łk 9, 2). Kiedy człowiek doświadcza słabości i cierpienia we własnym ciele z powodu choroby, jego serce staje się cięższe, wzrasta lęk, mnożą się pytania, coraz bardziej palące staje się pytanie o sens wszystkiego, co się dzieje. Jakże nie wspomnieć w tym kontekście o wielu chorych, którzy w czasie pandemii przeżyli ostatni etap swojego życia w samotności na oddziale intensywnej terapii, z pewnością pod opieką wspaniałych pracowników służby zdrowia, ale z dala od najbliższych i najważniejszych osób w ich ziemskim życiu? Dlatego tak ważne jest, by mieć u swego boku świadków Bożego miłosierdzia, którzy za przykładem Jezusa, miłosierdzia Ojca, wlewają na rany chorych olej pocieszenia i wino nadziei.

Dotknąć cierpiącego ciała Chrystusa. Zaproszenie Jezusa, by być miłosiernym jak Ojciec, nabiera szczególnego znaczenia dla pracowników służby zdrowia... Drodzy pracownicy opieki zdrowotnej, wasza służba chorym, pełniona z miłością i kompetencją, wykracza poza granice zawodu, aby stać się misją. Wasze ręce dotykające cierpiącego ciała Chrystusa mogą być znakiem miłosiernych rąk Ojca. Bądźcie świadomi wielkiej godności waszego zawodu, a także odpowiedzialności, jaka się z nim wiąże. Błogosławmy Pana za postęp, jaki dokonał się w naukach medycznych, zwłaszcza w ostatnich czasach. Wszystko to jednak nie może nigdy przesłonić wyjątkowości każdego pacjenta, z jego godnością i jego słabością. Chory jest zawsze ważniejszy od jego choroby, dlatego w każdym podejściu terapeutycznym nie można pominąć wsłuchiwanie się w głos pacjenta, jego historię, lęki i obawy. Nawet wtedy, gdy nie można wyleczyć, zawsze można otoczyć opieką, zawsze można pocieszyć, zawsze można sprawić, by pacjent poczuł bliskość, która świadczy o zainteresowaniu osobą bardziej niż jej chorobą.

Miejsca opieki, domy miłosierdzia. Światowy Dzień Chorego jest również właściwą okazją, aby skupić naszą uwagę na miejscach opieki. W ciągu wieków miłosierdzie wobec chorych doprowadziło do otwarcia przez wspólnotę chrześcijańską niezliczonych „gospód dobrego Samarytanina”, gdzie przyjmowano i leczono chorych wszelkiego rodzaju, zwłaszcza tych, którzy nie mogli znaleźć odpowiedzi na swoje potrzeby zdrowotne z powodu ubóstwa, wykluczenia społecznego lub trudności w leczeniu niektórych chorób. Miłosierni jak Ojciec, liczni misjonarze, głosząc Ewangelię, budowali szpitale, przychodnie i ośrodki opieki. Są to cenne dzieła, dzięki którym chrześcijańska miłość nabierała kształtu, a miłość Chrystusa, o której świadczyli Jego uczniowie, stawała się bardziej wiarygodna. Myślę przede wszystkim o ludziach w najbiedniejszych częściach świata, gdzie czasami trzeba pokonywać duże odległości, aby znaleźć placówki medyczne, które pomimo ograniczonych środków oferują to, co jest dostępne... W tym kontekście chciałbym potwierdzić znaczenie katolickich instytucji opieki zdrowotnej: są one cennym skarbem, który należy chronić i wspierać; dzięki nim dzieje Kościoła wyróżniają się bliskością wobec najbiedniejszych chorych i w sytuacjach największego zapomnienia. Iluż założycieli rodzin zakonnych potrafiło wsłuchiwać się w wołanie braci i siostr, którzy nie mieli dostępu do opieki lub byli niewłaściwie leczeni, i robili wszystko, co w ich mocy, aby im służyć! Także dzisiaj, nawet w krajach najbardziej rozwiniętych, obecność katolickich placówek sanitarnych jest błogosławieństwem, ponieważ zawsze mogą zaoferować nie tylko opiekę nad ciałem ze wszystkimi niezbędnymi kompetencjami, ale także tę dobroczynną miłość, dzięki której chorzy i ich rodziny są w centrum uwagi. W czasie, kiedy panuje kultura odrzucania, a życie nie zawsze jest uznawane za godne przyjęcia i przeżywania, te struktury, jako domy miłosierdzia, mogą być przykładem ochrony i troski o każde istnienie, nawet najbardziej kruche, od jego początku aż po naturalny kres.

Miłosierdzie duszpasterskie: obecność i bliskość. W ciągu tych trzydziestu lat również duszpasterstwo służby zdrowia było coraz bardziej doceniane jako niezbędną posługą. Jeśli najgorszą dyskryminacją, jakiej doświadczają ubodzy - a chorzy są ubogimi w zdrowiu - jest brak duchowej uwagi, nie możemy nie zaoferować im bliskości Boga, Jego błogosławieństwa, Jego Słowa, sprawowania sakramentów, zaproponowania drogi duchowego wzrastania i dojrzewania w wierze. W związku z tym pragnę przypomnieć, że bliskość wobec chorych i ich duszpasterstwo nie jest zadaniem tylko niektórych duszpasterzy specjalnie przygotowanych; odwiedzanie chorych jest zaproszeniem skierowanym przez Chrystusa do wszystkich Jego uczniów. Ile osób chorych i starszych mieszka w domach i czeka na wizytę! Posługa pocieszenia jest zadaniem każdego ochrzczonego, który pamięta o słowach Jezusa: „Byłem chory, a odwiedziliście Mnie” (Mt 25, 36).

Drodzy bracia i siostry, wstawieniemu Maryi, Uzdrowienia Chorych, zawierzam wszystkich chorych i ich rodziny. Zjednoczeni z Chrystusem, który bierze na siebie ból świata, niech odnajdą sens, pocieszenie i ufność. Modlę się za wszystkich pracowników służby zdrowia, aby bogaci w miłosierdzie, potrafili ofiarować pacjentom, wraz z odpowiednią opieką, swoją braterską bliskość.

Z serca udzielam wszystkim Apostolskiego Błogosławieństwa.

*Rzym, u św. Jana na Lateranie,
FRANCISZEK*

INTENCJE MSZY ŚWIĘTYCH

(14 – 27 lutego 2022)

PONIEDZIAŁEK, 14 lutego – św. Cyryla i Metodego

- 7.00 – Za śp. Czesława Hajduka
- 18.00 – Za śp. Antoniego Chlebdę (17 r. śm.) i żonę Helenę
- 18.00 – Za śp. Michała Chlebdę

WTOREK, 15 lutego

- 7.00 – Za śp. Stefana Hankusa z intencji Marty i Pawła z rodziną
- 18.00 – Za śp. Annę Adamczyk (4 r. śm.), rodziców Jana i Rozalię Wiechniak
- 18.00 – Za śp. Wacława Ślęczkę z intencji brata Józefa z rodziną

ŚRODA, 16 lutego

- 7.00 – Za śp. Czesława Pawlika z intencji żony
- 18.00 – Przebłagalna w intencji Bogu wiadomej
- 18.00 – Za śp. Marię Głąb, rodziców i Jolantę Marcinek

CZWARTEK, 17 lutego

- 7.00 – Dziękczynna z prośbą o Boże błogosławieństwo i zdrowie
- 18.00 – Dziękczynna z prośbą o Boże błogosławieństwo w pracy
- 18.00 – Za śp. Eugeniusza Hartabusa (30 r. śm.) i żonę Marię

PIĄTEK, 18 lutego

- 7.00 – Za śp. Michała Cichonia z intencji synowej z rodziną
- 18.00 – Dziękczynna z prośbą o Boże błogosławieństwo w rodzinie
- 18.00 – Za śp. Józefa Hartabuza i Stefana Stachurę

SOBOTA, 19 lutego – o NMP

- 7.00 – Za śp. Albinę Ślęczka z intencji Adama Czajczyka z rodziną
- 18.00 – Za śp. Bogdana Batko
- 18.00 – Za śp. Czesława Pawlika w 30-tym dniu po śmierci

VII NIEDZIELA Zwyczajna, 20 lutego

- 7.00 – Za śp. Rozalię Stachura i męża Franciszka
- 9.00 – Dziękczynna w 5 r. urodzin Eleny
- 11.00 – Za parafian
- 11.00 – Dziękczynna w 30 r. ślubu Barbary i Stanisława
- 16.30 – Za śp. Stanisławę Gabryś z intencji męża i dzieci z rodzinami